

212.

752

1619 1 23

DISPUTATIO

De

LOCATIONE.

CONDUCTIONE ET

EMPHYTEUSI

SEPTIMA.

Quam

Adspirante Numinis Divini Gratia

*Consensu Amplissimi JCeorum ordinis in florentissima
Wittebergensium Academia*

PRÆSIDE

BALTHASARE à BRUNNEN.

pro virili tuebitur

BALTHASAR FRIDERIGUS *Katte*

Nob. Saxo.

Horis & loco consuetis

ad

diem 19. Junij.

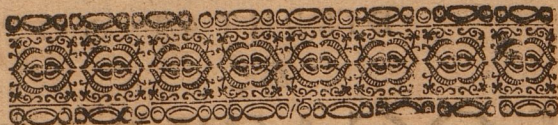

WITTEBERGÆ

Ex Officinâ Typographicâ Iobannis Matthæi.

ANNO M. DC. XIX.

VIRIS.

STRENUIS
SPLENDORE GENERIS
ERUDITIONE
AUTORITATE.

Ac

VIRTUTIBUS HEROICIS
NOBILISSIMIS

Dn. MELCIORI Katten

Hereditario in *Vieritz* &c. Patri suo ex filiali corde
& debita observantia hono-
rando.

UT ET

Dn. HEINRICO CHRISTOPHORO Katten

Hereditario in *Wüest*. Reverendis. Celsiss. ac Illu-
stris. Dn. Administratoris Archiepiscopatus Magdabur-
gici, Coadjutoris Episcopatus Halberstadiensis &c.
consiliario dignissimo

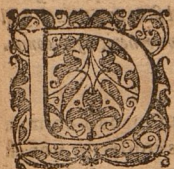
Patrueli & sautori suo perpetuum colendo

Hæc Juris Civilis primitias
ex debito offert & dedicat.

Balthasar Friderich Katte
Respondens.

IN NOMINE DOMI-
NI NOSTRI JESU
CHRISTI.

THESIS I.

Itum est de emptione & ven-
ditione. Quoniam verò emptioni & ven-
ditiōni locatio & conductio proxima est,
ijsdemque juris regulis consistit *princ. Inst.
de locat. & conduct.* Ideo nunc de locatione
& conductiōne, & simul etiam de emphy-
reusi ob maximam similitudinem & fami-
liaritatē, quam cum locatione & conductiōne habet, ut
agamus ordo postulat.

II.

Est autem locatio-conductio contractus iurisdictionum
nominatus b. f. solo consensu celebratus, quo rei alicujus usus
vel fructus aut personæ factum certa aliqua mercede statim
constituta conceditur.

III.

Quod locatio-conductio sit contractus nominatus iurisdictionum
b. f. probatur per *lex hoc iure §. ff. de i. & l. l. i. ff. locat. l. iurisdictionum
7. §. i. ff. de pact. l. i. §. item emptio 2. ff. de rer. permut. §. actionum
28. Inst. de action. l. cum venderem 21. ff. locat.*

IV.

Additur in definitione, *Solo consensu celebratus*. Quando-
quidem locatio ad sui perfectionem neque rei traditionem,
neque verba, neque literas desiderat *d. l. i. ff. loc. l. qui ad certum i. §.
ff. cod.*

ff. eod. t. r. Inst. de oblig. ex consensu l. contractus 24. C. de loc. & cond. l. 2.
ff. de O. & A.

V.

Adjicitur: Quo alicujus rei usus vel fructus aut factum persona.
Hæc enim omnia possunt locari: Usus in domo, fructus in
fundo, factum vel operæ in homine l. si tibi habitationem 5. l. si
quis domum 9. in princ. l. si merces 25. §. qui fundum 1. l. ex conducto 15.
§. cum quidam 5. l. si in lege 24. §. colonus 4. l. si fundus 33. l. item queri-
tur 13. §. si navicularius 1. & seqq. l. in operis 26. l. qui operas 38. ff. locat. l.
nemo 6. C. de loc. & conduct.

VI.

Subditur: certa aliqua mercede. Quoniam sine certa mer-
cede locatio non potest contrahi l. si vir uxori 52. in princ. ff. de
donat. int. vir. & uxor. licet 8. C. de locat. & cond. l. sicut emptio 20. §. 1.
& hæc distinctio 35. §. cum fundum 1. ff. locat. l. si convenerit 23. ff. comm.
divid.

VII.

Tandem subjungitur: statim constituta. Quando enim in
futurum contrahentium arbitrium merces confertur, non est
locatio & conductio, sed contractus innominatus §. & que 1.
Inst. de loc. & cond. l. si tibi 22. ff. de prescript. verb. Boc. in comment. ad
contractus 23. ff. de R. l. c. 4. n. 92.

VIII.

Manifestum ergo evadit ex tradita definitione, ad simi-
litudinem emptionis venditionis in hoc quoque contractu
tria necessaria esse, consensum nimirum rem & mercedem.
Non requiritur autem semper expressus consensus, sed etiam
interdum tacitus sufficit: veluti si sine tractatu habito condu-
ctor in re sibi locata tempore conductionis impleto sive elap-
so, domino non reluctante persistat: tunc enim tacite vide-
tur renovata locatio-conductio & quasi ex integro facta ead-
em pensione & iisdem pignoribus, non tamen iisdem fide-
jussoribus l. item queritur 13. §. qui impleto 1. cum l. seq. ff. loc. l. legem
16. C. de loc. & cond. & ibi Gothof. in not. Renovata, dicimus, in præ-
dijs quidem urbanis, prout conductor ante habitavit, in rusti-
cis autem non in idem tempus: Puta si prius quis horreum
conduxit.

conduxisset in quinquennium, non videtur ex patientia con-
ductio renovata in aliud quinquennium, sed in futurum tan-
tum annum *Vult. ad princ. Inst. de loc. & conduct. n. 12. & Harp. n. 17.*
& seqq.

IX.

Unde oritur quæstio dubia: Si quis vendiderit agrum
cum pacto redimendi intra quinquennium & ad id tempus
illum conduxerit, deinde finito tempore in conductione
manserit; utrum tempus redimendi prorogatum esse censea-
tur? Et verius est locationem quidem renovatam videri, non
autem pactum redimendi *per leum qui 56. §. qui ita 4. ff. de V. O.*
Harp. d. l. n. 27. Faabm. lib. 1. cont. c. 83.

X.

Quod rem concernit, sciendum est, quod rei appellatio
hoc loco latè accipienda sit, ut non tantum res mobiles &
immobiles, corporales & incorporales, sive sint propriæ sive
alienæ; sed etiam factum complectatur. Nam factum quoque
sive operas locari posse constat *ex fundamentis in 0. 5. allegatis.*

XI.

Sed quando factum locatur, quæritur, quis locator, quis
conductor censeatur? Nos non attentis aliorum opinioni-
bus, de quibus videatur *Cujar. Robert. Borchold. Vult. Olemannus*
Dönel. locis ab Harp. ad princ. Inst. de loc. & conduct. n. 15. allegatis, sta-
tuimus cum *Böcer. in comm. ad l. contractus 23. ff. de R. I. n. 94.* eum
esse locatorem, qui inchoat contractum seque alij prius ultrò
offert, conductorem cui quid faciendum aliquis ultrò offert,
& qui offerentis placitum suscipit.

XII.

Sane servitutes prædiales per se locari non possunt nisi
cum fundo *locare 44. ff. locat. & ibi VVes. in 20. n. 5. l. si is 11. §. ult. ff.*
de pign. & hypoth. l. 1. §. 1. ff. comm. prædior. At personales Servitutes
locari posse certum est *G. 1. Inst. de usu & habit. l. si quis 9. §. 1. ff. lo-*
cat. l. arboribus 12. §. usufructuarius 2. ff. de usufructu Harp. ad princ. Inst.
de loc. & cond. n. 28.

XIII.

Feudum quoque locari posse, modò locatio non sit
fraudu-

fraudulenta constat ex tit. 9. §. donare 1. lib. 2. F. Ratio est, quoniam per locationem neque dominium, neque possessio transfertur *l non solet* 39. ff. locati *l si quis* 10. §. 1. ff. de acquir. vel amitt. poss. nec vasallus servitijs obeundis locando redditur inidoneor, cum mercede ex locatione redacta perinde quasi rem ipsam habeat, domino inlervire possit *Arum. disp. feud. 7. § 8* Et quavis *Zas. in epit. feud. part. 9. n. 20. Vultr. lib. 1. de feud. c. 10. n. 48.* & alij ab ipso allegati. distinguendum putent inter locationem ad modicum tempus factam, & inter eam quæ fit ad longum aliquod tempus, puta 10. vel plures annos, ut hæc non valeat, illa verò subsistat. Locationem tamen indistinctè valere & subsistere, probat *d. tit. 9. §. donare lib. 2. F.* qui loquitur generaliter, neq ad hoc, ut locatio valeat, aliud quippiam requirit, quam ut non sit fraudulenta *Rittershus. in partit. feudat. lib. 2. c. 3. q. 36.*

XIV.

Re eadem duobus locata & posteriori tradita, quaeritur, iuter sit præferendus? Putamus eum præferendum esse, qui primum rem conduxit, quoniam duo isti conductores parius habent in re conducta, & ideo conditio eius est potior, qui tempore prior est *per text. in l m operis 26. ff. locat. Heig. par. 1. q. 14. n. 2.*

XV.

Sed potest ne conductor rem conductam alij locare? Affirmatur *per text. expres. in l nemo 6. C de loc. & cond. modo* tamen alteri æquè idoneo & ad eundem usum locet.

XVI.

Tandem ad substantiam hujus contractus requiritur merces *per fundamenta in §. 6. adducta*: Quæ alias etiam pretium ad similitudinem emptionis, item pensio vel redactus dicitur *Vult. ad princ. inf. de loc. & cond. n. 16. & seq.*

XVII.

Merces autem illa debet esse certa. Nam quando alicui res locatur non pro certa sed iusta pensione, non erit locatio & conductio, sed contractus innominatus, uti constat ex §. 6. & 7.

6. & 7. Potest verò pensio vel merces certificari vel expresse ab ipso locatore vel alia aliqua certa persona, in cuius arbitrium mercedis declaratio collata fuit, modò tamen is mercedem certam definiat: Nam si vel nolit vel non possit mercedem definire, pro nihilo est conductio quasi nulla mercede constituta *l. si merces. 25. in princ. ff. locat.*

XVIII.

Mercedis quoque certitudo determinari potest per relationem ad alium aliquem actum præcedentem factam. Unde si res aliqua pro certa mercede solita sit locari, valet locatio eius, quamvis contrahentes non faciant mercedis mentionem.

XIX.

Quæritur ergo, si quis famulum ad annum conducat certa mercede, & isto finito eum dimittat, post biennium, autem iterum conducat nulla facta certæ mercedis mentione, an locatio illa valeat, Affirmativè respondemus *per. text. in l. in his rebus 66. §. uxor 5. ff. sol. matrim.*

XX.

Occurrit hîc denique quæstio intricata: An merces in contractu locationis & conductionis semper in pecunia numerata consistere debeat? Veriorem esse sententiam affirmativam putamus *per ea que tradunt Clarissimus Dn. Forsterus in tractat. Justin. disp. 18. §. 8. par. 1. Arum. exero. 14. §. 10. Fachin. lib. 1. contro. 682. Donel. lib. 13. comm. 6. in fin. & ibi Hüllig. lit. 1 & Dd. comm. Diss. Harp. ad §. præterea 2. Inst. de loc. & conduct. n. 3. & multi ab ipso allegati.*

XXI.

Naturalia contractus locationis-conductionis sunt I. Quod in eo veniunt dolus lata & levis culpa, quoniam hic contractus fit utriusque gratia. Constat autem ex *l. si ut certo §. §. nunc videndum ff. commod.* in contractibus qui utriusque gratia celebrantur dolum latam & levem culpam esse præstandam. Casus fortuitus à conductore non præstat *§. conductor 5. Inst. de loc. & cond. l. contractus 23. ff. de R. l. quemadmodum nec culpa levissima per d. l. 5. §. nunc videndum ff. commod. §. ult. Inst. quib. mod. re cont. oblig. Hanon.*

Henon. disp. 16. §. 22. Clavissinus Dn. Forsterus in tract. Justin. disp. 18.
§. 12. par. 1. Vult. d. sept. scholast. 15. Bronch. cent. 2. assert. 33. Bocer. ad l.
contractus 23. ff. de R. F. c. 4. n. 97. Schneidvv. & Harp. ad S. conductor 5.
Inst. de locat. & cond. n. 8.

XXII.

II. Quod conductor finito anno locationis ad solutionem
mercedis est obligatus, nisi loci consuetudine aliud receptum
sit l. 1. §. si pensio 4. ff. de migrando l. semper in stipulationibus 34. ff. de R.
l. Harp. ad princ. Inst. de locat. & cond. n. 42. Siehard. in l. 3. C. de loc. &
cond. n. 5.

XXIII.

III. Quod locatori rei locatae refectio incumbit l. dominus 55.
S. l. cum in plures 60. in princ. & l. seq. in princ. ff. locati.

XXIV.

IV. Quod locator ante tempus locationis finitum. condu-
ctorem non potest expellere: nisi rem istam conductam cor-
rigere velit aut proprijs usibus necessariam esse probet l. ade 3. C.
de loc. & cond. Quo tamen casu remissio mercedis pro rata tem-
poris facienda est.

XXV.

Hinc quaritur, si pactum intervenisset de non expellen-
do, an locator domo vel re conducta indigens nihilo minus
conductorem expellere possit? Negatur per l. quaro 54. S. inter 1.
ff. locati.

XXVI.

Quando conductor in re conducta malè versatus fuit,
tunc quoque eum expellendi iustam causam locator habet:
Veluti si arbores fructiferas succiderit per text. in l. si merces 25.
S. ipse quoq. 5. ff. locat. l. in fraudem 45. S. conductor 13. ff. de iur. sig. l. ade
3. C. de locat. & cond. Gars. in tract. de expens. & meliorat. c. 14. n. 24.

XXVII.

V. Quod conductor rem conductam non potest deserere &
ab hoc contractu invito locatore recedere nisi integram pen-
sionem persolvere velit l. si in lege 24. S. si domus 2. ff. locat. Quid
verò si conductor ante finitum locationis tempus domum
conductam deserat, & locator eam alteri locet, poteritne et-
iam hoc casu à primo conductore totius temporis mercedem
petere?

petere? Veriorem & æquiores censemus negativam per l. sed
addes 19. §. cum quidam 9. & l. Dominus 75. §. si. ff. locat.

XXVIII.

Quod dictum est, conductorem rem conductam ante
finitum tempus deferere non posse, non obtinet si habeat iu-
stam deferendi causam veluti timorem pestis, ruinae, ignis vel
spectorū l. si ea lege 24. §. si domus 2. l. dominus 75. §. ult. l. si quis 9. §. i. l.
item queritur 13. §. exercitu 7. l. ex conducto 15. §. ubicunq; 7. l. habita-
tores 27. §. i. l. in juliam 30. §. i. ff. locat. Gail. lib. 2. observ. 23. n. 6. & seq.

XXIX.

Locum item non habet, quando conductor in usu rei
locatae locatoris facto impeditus fuerit, aut locator pacta quæ
intercesserunt, servare recusat l. ex conducto 15. §. i. l. si in lege 24. §.
colonus 4. ff. locat. In primis quando invito horum pactorum
contractus celebratus fuerit l. cum te 6. C. de pact. inter empr. &
vend. Ante discessum tamen conductor illud denunciare te-
netur locatori, si denunciandi copia ei detur, aliàs ad interesse
ratione damni dati tenetur per tex. expres. in l. item queritur 13.
§. exercitu 7. ff. locat.

XXX.

Porrò quamvis colonus modicum damnum æquo ani-
mo ferre teneatur: maximum tamen illud, quod dimidium
iusti pretij excedit, pati de iure non cogitur per text. clarum in l.
ex conducto 15. §. ubicunq; 7. l. si merces 25. §. vis major 6. ff. locat. Istud
autem damnum, quia fundamentum eius intentionis est,
conductor probare tenetur l. actor C. de probat. l. et qui dicunt ff.
eod.

XXXI.

Hoc verò intelligendum est de eo damno, quod oritur
ex vitio extra rem. Nam si ex re ipsa sterilitas contingit
vel secundum loci consuetudinem, tunc petitio remissio-
nis mercedis locum non habet. Sic quoque remissio lo-
cum non habet, si quis scienter domum ruinolam con-
duxerit Gail. lib. 2. obs. 29. n. 10. & obs. 23. n. 6. Item si quis
tempore belli fundum conduxerit, ex quo postea
fructus à militibus impeditus percipere non potuit.

B

Idem

Idem dicendum est, si uno anno quis remissionem colono
dederit ob sterilitatem, deinde sequentibus annis contigit u-
bertas; tunc enim nihil obest domino remissio, sed integram
pensionem etiam eius anni, quo remisit, exigere potest *l. ex
conducto 15. §. Papinianus 4. ff. locat.*

XXXII.

An autem conductor, qui ob grassantem pestem, me-
tuum incendij, damni infecti, impetum hostilem & similes
iustas & probabiles causas e domo conducta discedere coa-
ctus sit, facienda sit remissio mercedis sæpius queri solet? *As-
firmatur per. tex. in l. habitatores §. 1. & l. dominus horreorum §. 1. §. 2.
ff. locat.*

XXXIII.

Oritur ex hoc contractu duplex actio, actio locati & ac-
tio conducti. Actio locati locatori eiusque heredibus ad-
versus conductorem eiusque heredes competit *prin. Inst. de loc.
& cond. l. viam veritatis 10. l. si hi qui 14. l. cum conductorum 29. C. de loc.
& cond. ad hoc maxime, tum ut interces una enim uluris post
moram solvatur *l. quero 54. ff. locat. l. præses 17. C. eod. l. mora 32. §. in
bona 2. & l. videamus 38. §. & quidem 1. ff. de usur. tum ut terapore loca-
tionis finito res ipsa locata reddatur non deterior, vel deter-
rior facta reficiatur *l. videamus 2. §. item 2. ff. locat. l. cum conducto-
rem 29. C. eod. atque adeo omnia damna, quæ culpa conducto-
ris in re locata data sunt, refarciantur *l. si quis domum 9. §. si colo-
nus 3. l. videamus 11. §. si hoc 1. l. merces 25. §. conductor 3 cum §. seq. l. si
vulneraverit 43. & l. cum in plures 60. §. servum 7. ff. locat.****

XXXIV.

Queritur hoc loco non inconnnné: Num equus in
dubio præsumatur esse mortuus conductoris culpa, an vero
morte naturali sicque casu fortuito? Et secundum *Harp. ad prin.
Inst. de loc. & conduct. n. 40. comm. Dd. conclusio est*, quod equus
morte naturali interiisse præsumatur arque ita locatori pro-
batio incumbat, equum, quem locavit, conductoris culpa
mortuum fuisse, vel quod majus pondus, quam equus susti-
nere posset, ipsi imposuerit, vel quod ad alium usum, quam ad
quem conduxerat, equum applicuerit, vel quod in itinere il-
lum.

lum fatigaverit & plus, quam par est & iusta ratio postulat, illum laborare compulerit.

XXXV.

Quod si pluribus studiosis habitatio locata sit, & unus eorum non soluta rata mercedis parte illam deferat, locatio aduersus ceteros ad integram pensionis exactionem non competit, sed unus quisque tenetur pro sua parte tantum.
Harp. d. l. n. 44.

XXXVI.

Actio conducti datur conductori eiusque heredibus aduersus locatorem eiusque heredes, ad hoc potissimum, ut sibi re conducta uti liceat & ut ea reficiatur *l. 15. in princ. & S. 1. ff. loc. l. sed adde 19. S. ex. conducto l. habitatores 27. ff. locati.*

XXXVII.

Potest etiam conductor hac actione impensas tam utiles quam necessarias in rem locatam factas consequi, quamvis ob suam culpam expulsus sit *l. dominus hoi reorum 55. §. 1. l. cum in plures 60. cum l. seq. in princ. ff. loc. Harp. ad princ. Inst. de loc. & cond. n. 71. Gars. in tract. de expens. & meliorat. c. 14. n. 10. 13. & 14.*

XXXVIII.

Quaritur hoc loco; Si Doctor seu Professor propter pestem in loco grassantem vel similem causam aduersam non per totum annum legat, sed tantum in principio, an nihilominus integrum totius anni salarium perere possit? Affirmativa humanior & juri magis consentanea est per ea que tradit *Harp. ad princ. Inst. de loc. & conduction. n. 46. ubi n. 48. idem recte quoque affirmat de servis aut famulis, qui morbo aliave iusta causa impediti operas suas prestare non potuerunt.*

XXXIX.

Succedit nunc Emphyteusis dicta *ci pro re seu Putsven*, quod est inferere atque implantare & per translationem meliorare, quoniam per implantationem agri meliores redduntur *Ves. in w. ff. si ager vectig. vel Emphyt. n. 3. Harp. ad S. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 1. & definitur, quod sit contractus juris civilis nominatus b. f. solo consensu initus, quo res immobilis alicui utenda fruenda conceditur hac lege, ut eam meliorem reddat*

B 2

& in

& in dominij recognitionem domino proprietatis annuum
canonem persolvat.

XL.

Generis loco verbum *contractus* recte ponitur: Constat enim ex §. adeo 3. *Inst. de loc. & cond. l. 1. & 2. C. de jur. emphyt.* quod emphyteusis sit *contractus* & à reliquis omnibus hodie Imp. Zenonis constitutione distinctus *Harp. d. l. n. 4.*

XLI.

Dicitur in definitione *contractus iuris civilis*: Quoniam formam suam ex constitutione civili nēpe Imperatoris Zenonis accepit §. adeo 3. *Inst. de loc. & cond. l. 1. & 2. C. de iur. emphyt.* A quo iure autem formam *contractus* habet, eidem quoque ratione originis ascribendus est, siquidem formam dat esse & originem rei Clarissimus Dn. Forsterus in *tract. Inst. disp. 18. §. 9. par. 1. Hen. disp. 1. §. 14. Dn. Hunn. variar. resolut. iur. civ. lib. 3. tract. 7. par. 2. §. 9. Diff. Harp. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 14. & seqq. cum multis allegatis.*

XLII.

Additur in definitione *nominatus*: Quoniam proprium certum & speciale nomen habet ab alijs *contractibus* separatum §. adeo 3. *Inst. de locat. & cond. §. 1. C. de iur. emphyt.* *Harp. d. l. n. 29. Wesm. c. ff. si ager vectig. vel emphyt. n. 3.*

XLIII.

Dicitur in definitione, *emphyteusis est contractus b. f.* Quoniam olim sive emptio sive locatio esset, erat b. f. E. adhuc hodiè Clarissimus Dn. Forsterus d. l. §. 10. Don. in *S. actionum 28. Inst. de action. n. 39. Arum. exer. 14. §. 13.*

XLVI.

Adjicitur in definitione, *solo consensu initus*. Unde concluditur, quod ad substantiam huius *contractus* scriptura non requiratur. I. Quoniam quod lex non dicit, neque à nobis asserendum est, quippe cum erubescamus sine lege loqui *Nov. 18. c. 5. l. su. C. unde vi.* Et si verò negari non potest, in omnibus tribus legibus *C. de iur. emphyt.* fieri mentionem scripturæ & instrumenti emphyteutici: Nulla tamen earum expressè dicit

dicat, de necessitate contractus esse scripturam adeo ut absque ea non subsistat emphyteusis. II. Quoniam si de necessitate ad contractum emphyteuticum requireretur scriptura, consequens esset fortuito scripturae interitu rei veritatem conveli, quod iniquum & absonum est *l. sicut §. l. emancipatione 17. C. de fide instrum.* III. Quoniam argumentum à feudo ad emphyteusin procedit, uti probant *Schrad. in tract. feud. par. 7. c. 5. n. 51. & Everhard. in loco ab emphyt. ad feud.* Sed in contractu feudali non est necessaria scriptura *tit. 2. lib. 2. f. E.* nec in Emphyteusi. *Harp. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 52. & seqq.* ubi multos autores pro hac & contraria sententia allegat. *Amplissimus & excellentissimus Dn. Hirsibbaubius Praeceptor & promotor honorandus in tract. de iur. emphyt. quem Anno 1614. publicè prelegit,* ubi hanc quaestionem elegantibus fundamentis confirmavit & contraria refutavit.

XLV.

Sequitur in definitione, quo res immobilis: Quoniam hic contractus locum habet tantummodò in rebus soli seu immobilibus *per textus ab Harp. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 79. allegatos.*

LXVI.

Tandem annectuntur haec verba, & in dominij recognitionem domino proprietatis annuum canonem persolvat. Nam iste canon qui annuatim solvitur, non solvitur propter rei usum, sed propter dominij recognitionem *Vult. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 14.*

XLVII.

Dividitur emphyteusis in civilem sive secularem & Ecclesiasticam. Civilis est, quando princeps civitas collegium vel privatus aliquis rem suam in emphyteusin concedit. Ecclesiastica est, quando res Ecclesiae alicujusque domuum venerabilium ab Oecono mo vel prelato causa cognita etiam laico in emphyteusin dantur. Vide *Harp. d. l. n. 105. & seq.*

B

XLVIII. Ultra-

XLVIII.

Utraque vel ad certum tempus vel in perpetuum constitipi potest l. ult. ff. si ager vectig. Nov. 120. c. 6. §. 1. §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. Treutl. vol. 1. disp. 29. d. 9. lit. K.

XLIX.

Differunt emphyteusis Ecclesiastica & civilis 1. in eo, quod illa in solo Ecclesiæ, hæc verò in quocunque etiam alio alicujus privati conceditur Treutl. d. l. lit. 1. 2. quod in emphyteusi Ecclesiastica, si canon biennio non fuerit solutus, emphyteuticarius à domino expelli potest Nov. 7. c. 3. §. scire autem 2. In emphyteusi autem civili requiritur triennium l. 2. C. de jur. emphyt. d. Nov. 7. c. 3. §. scire autem 2.

An autem ipso jure, an verò per sententiam propter non solum Canonem emphyteuta re emphyteutica privetur, dubium est? Prius nobis videtur verius, si modo certum & in confesso sit illum in solutione cessasse arg. l. 2. C. de jur. emphyt. Nov. 7. c. 3. §. scire autem 2. Harp. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 496. Fachin. lib. 1. cont. c. 94. Arum. exerc. 14. d. 15. Sichard. ad l. 2. C. de jur. emphyt. n. 19.

LI.

Quamvis verò emphyteuta, ut dictum est, ob non solum canonem legitimo tempore emphyteusi ipso jure privetur: Dominus tamen illum propria autoritate expellere non potest, quoniam non est singulis concedendum, quod per Magistratū publicè fieri debet, ne sit occasio majoris tumultus faciendi l. non est singulis 176. ff. de R. J. Harp. d. l. n. 500. & seqq. Fachin. lib. 1. cont. c. 95. Menoch. remed. 1. recuper. poss. n. 78. & seq. ubi plures variè sentientes allegat.

LII.

Præter motas adhuc variæ & elegantes quæstiones, circa materiam emphyteuseos moveri solent, ut apparet ex traditis ab Harp. ad §. adeo 3. Inst. de loc. & conduct. quas hic attingere ratio instituti nostri non permittit. Unicam saltem ex illis movebimus: An scilicet Emphyteuta sine domini consensu emphyteusin donare possit? Negativam defendunt Hen. disp. 6.

disp. 6. §. 19. Fachin. lib. 3. cont. c. 97. & lib. 6. cont. c. 98. Siobard. ad l. 3. C. de
iur. emphyt. n. 19. Dn. Hunn. variar. resol. iur. civ. lib. 3. tract. 7. par. 2. q. 12.
Affirmativam tanquam communioem & vetiorem ample-
ctuntur Dön. lib. 9. comm. c. 12. Gædd. ad l. 219. ff. de V. S. n. 3. Clarissi-
mus Dn. Forsterus in tract. Inst. disp. 10. §. 12. Arun. exerc. 14. §. 14.
Bronch. cent. 1. assert. 80. Textus est in l. C. de fund. parim. lib. 11.

LIII.

Quæ actio ex contractu emphyteutico detur, Dd. admo-
dum variant. Nonnulli actionem præscriptis verbis dari pu-
tant: nonnulli actionem propriam videlicet emphyteutica-
riam dari arbitrantur. Et huic sententiæ nos quoque subscri-
bimus Vide Harp. ad S. adeo 3. Inst. de loc. & cond. n. 548. & Dn. Hunn.
variar. resol. iur. civ. lib. 3. tract. 7. par. 2. q. 13.

Corollaria.

I. Venatoris, qui contra edictum principis, cui nulla cer-
ta poena adjecta est, venatur, poena pro ratione circumstantia-
rum esse debet vel pecuniaria vel relegatio vel fustigatio vel a-
lia similis Bœc. in tract. de regal. c. 1. n. 72. Si verò in edicto certa
poena est definita, tunc venatori statuta poena est irroganda,
dummodò ea pro prima venatione capitalis non sit, sed vel
pecunia vel carceris vel interdictio bombardarum & armo-
rum aliâque non ab similibus Fachin. lib. 1. cont. c. 1. §. tertia conclusio.
Venationem autem iterans non solum in columna famosa
publicè poni & ex provincia relegari; sed etiam fustigatione
aliâve poena corporali coerceri potest. Quod si quis verò
tertia vice adeoque sæpiùs contra principis edictum venati-
bus pertinaciter indulerit atque prorsus incorrigibilis factus
fuerit; ultimo supplicio affici potest Fachin. d. c. 1. §. ult. Harp. ad
S. seræ 12. Inst. de R. D. n. 304. & seqq.

II. Dominus Sylvæ venatoriæ, quæ alteri servitutem ve-
nandi debet, grandes & annosas arbores cumularim & ma-
gno numero una vice excidere & ad usum suum transferre
non potest Harp. d. l. n. 280. Gail. lib. 2. obj. 67. n. 8. ubi ita quando-
que

que iudicatum esse testatur in causa comitis à Zolberm contra comitem à Fürstemberg.

III. Venatione simplici & generali seu indefinita concessa omnium ferarum indagatio de jure civili indulta censetur licet ex hodierna Germaniæ consuetudine aliud obtineat Harp. d. l. n. 243.

IV. Prædo & m. f. possessor impensas necessarias deducere potest Harp. ad §. ex diverso 30. Inst. de R. D. n. 20. Hæn. disp. 4. cont. 13. lit. b Don. lib. 20. comm. c. 7. Fachin. lib. 1. cont. c. 54. Bronch. cent. 1. miscell. cont. aff. 39. Dn. Hunn. Variar. resol. jur. civ. lib. 2. tract. 1. q. 22. Cuiat. lib. 10. obs. 1.

V. M. f. possessor utiles impensas tollere potest, non verò deducere Harp. d. l. n. 31. Fachin. lib. 1. cont. c. 55. Dn. Hunn. d. l. q. 25. Hæn. d. l. cont. 14. lit. C.

VI. Præstationes annuæ futuræ præscriptioni non subjacent Fachin. lib. 8. cont. l. 29. Bronch. cent. 4. assert. 5. Myns. cent. 3. obs.

13. Gail. lib. 2. obs. 73. n. 1. Hæn. disp. 6. §. 15. Matth. Cöler. ad c. audi-

tis 19. X. de præscript. n. 12. & seqq. Matth. Berlich. par. 2. conclus. præf. 4.

FINIS.

Wittenberg. Diss., 1613/23

ULB Halle

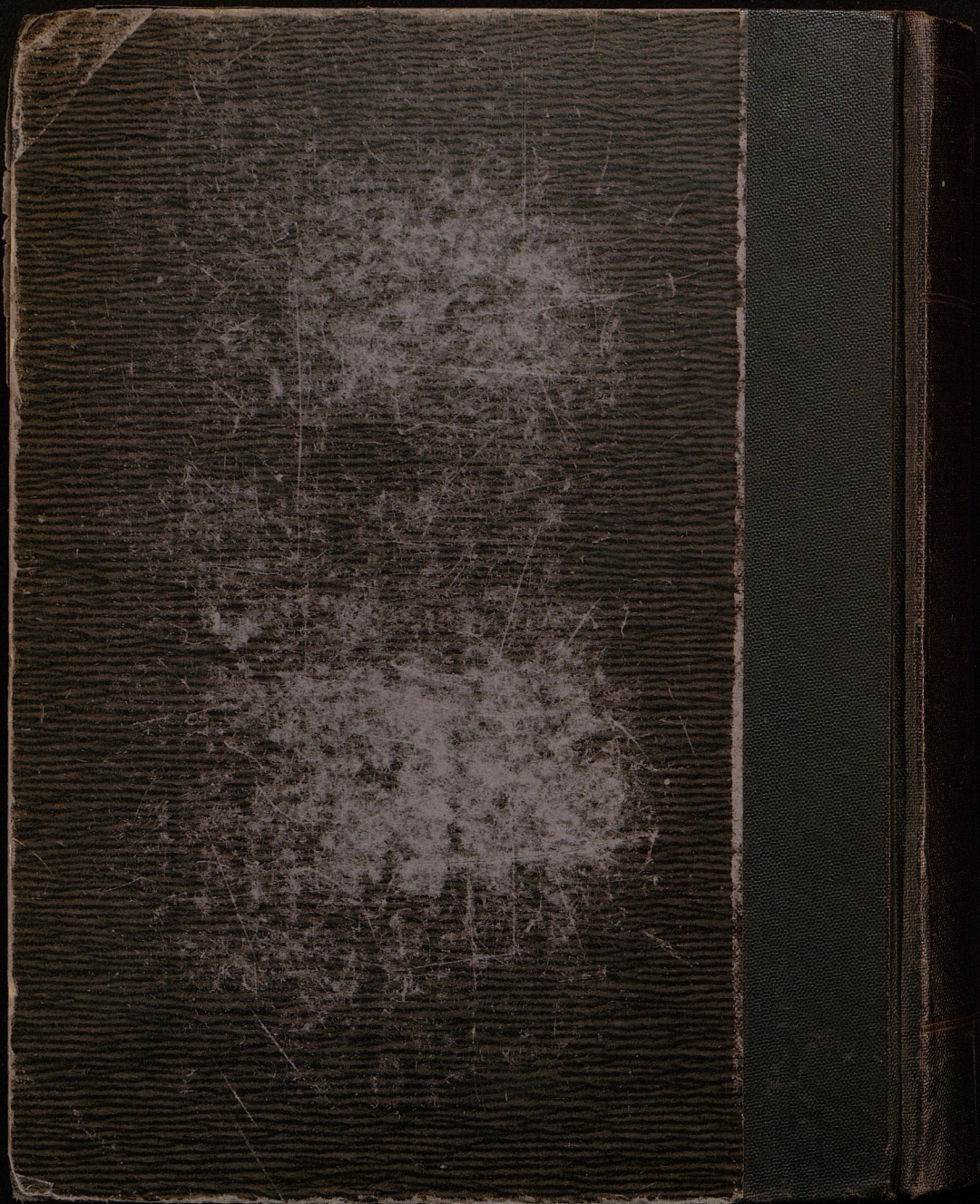
3

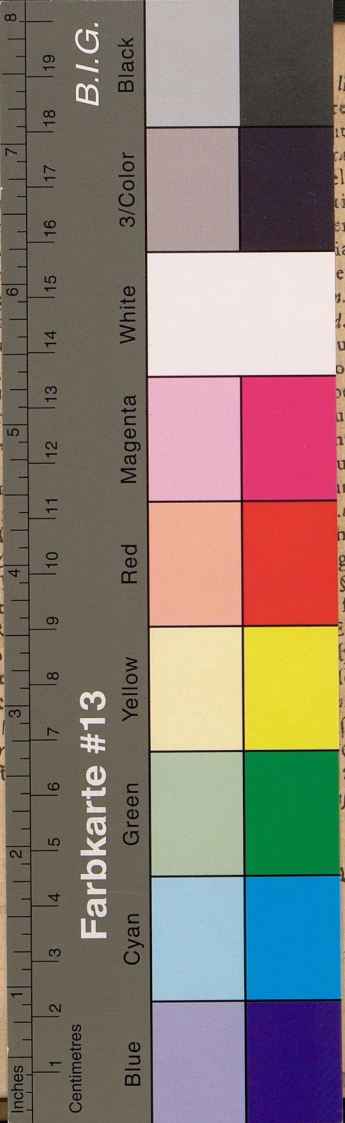
002 673 304

V. 17

lib. & hi
testamen
tione in
causa C. de
el preteri
tiones, ca
eratori fo
iam aufer
el-exhere
i. i. Don. in d.
d. injust. rupt.
utus Gillem.
o, quod ob
peri, illud
oad legat
ati: quia re
ure nullum
m est quon
us: c. 3. vel
n etiam mo
ganis testat
S. 5. Inst. d. h
sed tamen et
et cum nobis
h wann dete
sche Wort so
munia pro in
stament so
en / & in reb
re, Reyer. in
f. 85.

1401

214

75 2
1619 1 23

DISPUTATIO
De
**LOCATIONE
CONDUCTIONE ET
EMPHYTEUSI
SEPTIMA.**

Quam
Adspirante Numinis Divini Gratia
Consensu Amplissimi Theorum ordinis in florentissima
Wittebergensium Academia

PRÆSIDE
BALTHASARÈ à BRUNNEN.

pro virili tuebatur
BALTHASAR FRIDERIGUS KATTE
Nob. Saxo.

Horis et loco consuetis
ad
diem 19. Junij.

WITTEBERGÆ
Ex Officinâ Typographicâ Iobannis Matthæi.

ANNO M. DC. XIX.

